

*Tartari Peking Pro-
vincia vasta,
ta, exce-
dunt.* te, antequam novus daretur Sinico exerci-
tui Praefectus, urbe Regia relicta, circum-
jacentem Regionem vastant, in Xantung
usque progressi: demum spoliis onusti in
Leaotung regrediuntur. Post hæc ad an-
num usque MDCXXXVI varia fuit belli

*Moritur Tar-
tarorum Rex;
alter suc-
cedit.* fortuna; numquam tamen Tartari intra
Sinæ pedem figere potuerunt, semper ejeti.
Eodem anno moritur Tartarus Rex Thien-
zungus, cui filius successit Zungteus, qui,
modo Sinicum Imperium gubernantis, pa-
ter fuit: de quo hæc sunt memoriæ tradita.

*Zung-
teus, no-
vus Tar-
tarorum
Rex, co-
mis ac
prudens.* Iam antequam regnare cœpisset, ma-
gnam prudentiam præ se tulit Zungteus;
comitatem in primis ac reliquas Regias vir-
tutes, si quis alius gentis suæ, coluit. A pa-
tre missus, adhuc puer, Sinicas indutus ves-
tes, inter Sinas occultus vixit; mores, litte-
ras, doctrinam ac sermonem Sinensium ac-
curate perdidicit. Regnum adeptus, Decef-
sorum suorum gubernandi modum in me-
lius mutavit; patrisque exemplum hac par-
te secutus feliciter superavit. Nam animad-
vertens suorum nimiam crudelitatem in tra-
ctandis Sinis, ne quid magni efficerent, ob-
stitisse; ut Imperium, cui inhiabat, non mi-
nus amore quam armis subigeret, alios mo-
res induit: advenientes Sinas quoscunque
amore & benevolentia demerebatur, capti-
vos bene habebat, & ad obsequium suum
invitabat, vel liberos dimittebat. Ita, cre-
scente comitatis ejus fama, quamplurimi
Duces & Praefecti ad eum confugiebant:
à quibus deinde adjutus, sicut eorum amo-
rem sibi conciliare noverat, ita & Imperium

*Comitas
potior in
occupan-
dis Re-
gnis.* magna ex parte occupavit. Satis enim con-
stat, plus sæpe in obtinendis ac firmandis
Regnis valuisse amorem, quam arma; & ni-
mia in subditos sævitia frequenter amissum,
quod armorum potentia fuerat feliciter oc-
cupatum. Vbi ergo Sinis innotuit, se apud
Tartarum Regem non modo asylum, sed
& gratiam habere, plurimi, Sinici Impera-
toris iram fugientes, ad Tartarum se rece-
pere. Est enim Sinicæ gubernationis inhu-
mana illa quidem, sed in specie necessaria,
ob quorundam perfidiam ac avaritiam con-
suetudo, ut Duces & Praefecti illi morte

*Barbarus
Sinarum
mos.* mulctentur, in quorum administrationem
infelicius quidpiam inciderit: facile enim
sibi persuadent, illud non ex inconstantis
fortunæ vicissitudine ortum, sed vel ex ne-
gligentia, vel perfidia. Si quis adverso Mar-
te pugnam inuit, si commissam sibi Provin-
ciam perdidit, si populi defectione, milites
seditione tumultuantur, ea Reip. vulnera,

undecumque provenerint, ad Praefectos
transeunt, quorum paucis vita relinquitur.
Cum itaque non rari Duces aut Praefecti
hinc Tartari humanitatem, inde Imperato-
ris iram reformidarent, hanc fugientes, il-
lam data occasione amplectebantur.

Quæ res me admonet, ut quid Proregi
Ignatio, Deo ac Regi fidissimo non minus
quam fortissimo Duci acciderit, exponam.
Hic, tota stupente Sina, Tartarorum asy-
lum, & suorum militum promissas vires vi-
tæ postposuit ac fidelitati; & maluit in in-
grata patria, etiam injusta ex sententia, car-
nifici caput amputandum submittere, quam
vel illam relinquere, vel minimum in Impe-
ratorem, etiam iniqua statuentem, crimen
committere. Poterat fortasse (ut milites illi
suadebant sui) & Regnum occupare; sed
occumbere maluit, quam infidus; vel Pa-
triæ profugus ac proditor audire. Postquam
ergo non raras habuisset victorias, & quam-
plurimas à Tartaris recepisset urbes, ac om-
nino eos jam debellandi spes adesset, acci-
dit, ut illius milites, multo tempore solitis
stipendiis carentes, per seditionem, ami-
cam urbem invaderent ac diriperent. Sæ-
pius Ignatius de suorum militum inopia
Imperatorem monuerat, & stipendia per
supplices libellos petierat: sed ejus libelli in
Regia à Praefectis supprimebantur, quorum
avaros animos pecunia aut donis, ut reliqui
solent, non emebat. Præterea cum Chri-
stianis sacris initiatus esset, ac vere pius, ni-
hil nisi rationi ac justitiæ consentaneum in
sua agebat gubernatione. Qua re Expræfe-
ctorum præcipue in se odium accendit, qui
(ut est pluribus solemne) ob accepta à li-
tigantium parte munera, contra aliam par-
tem favorem petebant apud Ignatium. Sed
frustra erat, si à postulatis abesset justitia.

*Ignatii
fidelitas.* Quam illi repulsam non virtuti, sed super-
biæ tribuentes, seque ab Ignatio contem-
ptos rati, cum amicis in Regia Praefectis
agebant, ut stipendia differrentur, hac ra-
tione Ignatium perdituri. Accedebat &
ipforum in Regia Praefectorum invidia &
indignatio, non ferentium hominem sua
virtute ad illam pervenisse dignitatem, quam
solis Doctoribus debitam crederent: perin-
de ac si doctiores etiam fortiores essent.
Erat enim Ignatius secundi litterarum
gradus, & Lauream Licentiati, non Do-
ctoris, obtinuerat. Hoc rerum statu, seditio-
ne non contenti milites, ubi proximum
amantissimi Ducis periculum ipsorum cau-
sa infanti jam incumbens animadvertere,
ut Pro-